

INFO

DE MEERSE
centrum voor kunst en cultuur

VOOR MEDEWERKERS VAN DE MEERSE CENTRUM VOOR KUNST EN CULTUUR

Oplage 200

Editie maart 2002

Redactie Marjo Vaessen, Edith Leenderts
en Leo Richardson

Opmaak, vormgeving, fotografie Leo Richardson

INHOUD

pagina 2

-beleid

-open dag CKC komt eraan

pagina 3

-nieuws van bedrijfsvoering

pagina 4

-vervolg Loet van der Lee I

pagina 5

-vervolg Loet van der Lee II

-column Ester de Jong

pagina 6

-nieuwe stagiaires

pagina 7

-MAD

-seizoen 2002 - 2003

pagina 8

-introdactie cd-rom en leskist

-aan leerkrachten

-nieuwe OR-leden bekend!

pagina 9

-'Topener' Anne-marie Corman

-CKC cultuuragenda

pagina 10

-12 vragen aan Nicky Smout

docentenlunch

12 maart

je kunt je opgeven bij
Edith Leenderts

deadline

volgende Info
22 maart!

12 vragen
op achterpagina!

Van Schoorl tot New York LOET VAN DER LEE

-door Leo Richardson-

Hij werd in Bakkum geboren op 3 juni 1968, het jaar waarin er in Nederland een Jeneveroorlog woedde en in Vietnam een echte. Vier jaar later verhuisde het gezin naar Schoorl waar hij zijn eerste schreden zette op het pad van de muziek. Hij is de man die als 14-jarige zijn eerste band oprichtte en zelf de optredens regelde in de nabij gesitueerde restaurants. Met als gage een bord saté en onbeperkt Cola. Een interview met trompetdocent Loet van der Lee.

Zoals zo velen begon Loet zijn carrière als muzikant bij de plaatselijke fanfare. Hij werd op z'n tiende jaar lid van fanfarecorps 'De Vriendschap' en kreeg een instrument dat tot dat moment werkeloos in het magazijn had gelegen: een trompet.

"Mijn hele familie maakte muziek en mijn moeder nam daar altijd het voortouw in. Muziek was heilig voor haar. Er werd bij ons thuis piano, hoorn, trompet en trombone gespeeld en wanneer iemand wilde musiceren, dan gingen stevast de radio en de televisie uit. De muziek ging altijd voor!"

Loet speelde tot zijn achttiende in 'De Vriendschap'. Een mooie tijd getuige het warme enthousiasme waarmee hij

over die tijd vertelt. "Wat ik daar geleerd heb is het echte verenigingsgevoel, vergelijkbaar met het gezondheidsidee van 'roken is slecht' dat je krijgt bij sportverenigingen. Mijn pubertijd en dat verenigingsleven botsten wel eens, ook bij huidige pubers een veel voorkomend euvel, maar gelukkig heb ik dat overleefd en heb ik de trompet nooit weggelegd."

"De puurheid uit die dagen heb ik altijd geprobeerd te behouden"

Op z'n 14de richtte hij de PP-houseband op. Een formatie die, niet gehinderd door enige kennis, zijn optredens gaf in de naburige restaurants. "Voor

een bord saté en onbeperkt Cola, speelden we jazz standards voor het dinerende publiek. Ik merkte dat mensen geëmotioneerd raakten door een bepaalde toon uit m'n instrument. De puurheid en de 'niet-moeilijk-doenerij' uit die dagen heb ik altijd geprobeerd te behouden."

"Ik had zeshonderd gulden en de overtuiging dat ik de wereld rond moest"

Op zijn zeventiende gaf Loet gehoor aan een onbedwingbare lust tot expansie.

Hij besloot om met de trompet op zijn rug een 'wereldreis' te gaan maken.

Glimlachend bij de herinnering vertelt hij: "Ik had zeshonderd gulden en de stellige overtuiging dat ik liftend de wereld rond moest. Uiteindelijk kwam ik op Corsica terecht waar ik vier maanden heb gewerkt. Toen was het avontuur voorbij en ben ik teruggegaan om de draad op te pakken."

Eenmaal thuis begon hij aan de vooropleiding Conservatorium in Hilversum.

Lees verder op pagina 4

“Er zijn zo ontzettend veel goeie muzikanten”

Loet studeerde uiteindelijk jazz, klassieke muziek en jazz theorie. Hij zag heel duidelijk de voordelen van workshops in, getuige de indrukwekkende lijst van 'grand masters' die hij bezocht: Michael Brecker, Bobby Shew, Arturo Sandoval, Tom Harrel, Kenny Wheeler, Jerry van Rooyen, Harold Land, Bob Mintzer, Peter Her-

bolzheimer, Allan Vizutti en vele anderen.

In 1993 studeerde hij af.

Op mijn vraag welke muzikanten als voorbeeld hebben gediend of dat nog steeds doen, reageert Loet met een waternival aan voorbeelden. "Dat zijn er zoveel! Miles Davis, natuurlijk en Chet Baker die ik ontmoet en gesproken heb. Jézus Alle-magny, Maurice André, Kenny Dorham. De mix van klassiek en Jazz die een trompettist als Winton Marsalys hanteert vind ik geweldig, enfin er zijn talloze voorbeelden van muzikanten die ik goed vind."

“Echtheid wordt beloond met faam”

“Globaal bekeken vind ik de beste muzikanten, zij die hun talent één op één kunnen etaleren. Zij kunnen zich blootstellen aan het publiek, laten hun persoonlijke inbreng duidelijk in hun muziek naar voren komen. Ze maken als het ware autobiografische muziek.

Mensen die een wending hebben gegeven aan stukjes muziekgeschiedenis beschikten allemaal over die eigenschappen.

Neem de typerende en experimentele muziek van Miles Davis en John Coltrane, of de indringende, zeer persoonlijke stijl van Chet Baker. Neem de uitvinding van de Bebop door Charlie Parker en Dizzy Gillespie. Echtheid wordt beloond met faam!"

“Muziek is grenzeloos”

Zijn uitspraken aangaande muziek liegen er niet om. Doorpratend over muziek en de intrinsieke waarde ervan laat hij zich regelmatig verleiden tot bijna esoterische bespiegelingen:

"Muziek: hoe meer je er van weet, hoe minder je weet! Het is net als het heelal, wanneer je daar onderzoek naar gaat doen en doorkrijgt hoe het eruit ziet, dient zich ergens in een gat, een nieuw heelal aan,

met een heel eigen zonnestelsel. Muziek is net zo grenzeloos."

“Nederlandse jazzmuzikanten onderschatten zichzelf”

In welke mate is muziek entertainment, luidt mijn volgende vraag.

"Ik heb in 1999 in samenwerking met het 'Fonds voor de Podiumkunsten' en het 'Fonds Jonge Musici' (Prins Bernardfonds) een studiereis gemaakt in Amerika. Buiten de lessen die ik daar volgde, bezocht ik veel jazzclubs. Wat mij soms veel was dat er slechte muziek werd gemaakt door mensen die er gelikt uitzagen. Deze

mensen wisten zich, ondanks hun gebrekkige kennis van muziek, uitstekend te presenteren

in woord en gebaar. In de Nederlandse jazz-scene is het precies omgekeerd: hier staan de meest geweldige muzikanten in gescheurde jeans op de podia. Nederlandse jazzmuzikanten onderschatten zichzelf." Hij vervolgt: "Het heeft iets met respect te maken. Wanneer je er als performer onverzorgd uitziet toon je weinig respect voor je publiek."

“Zelfs bij de CD die wordt gespeeld bij binnenkomst van het publiek, hoor je stil te staan.”

Hoe uit jij dat respect dan?

Met zijn vingers begint hij op te sommen: "goeie informatie aangaande musici en stukken, mooie kleding, uitgebalanceerde belichting, geen drankgebruik, geen sigaretten op het podium, een goeie opstelling, geen discussie op het podium aangaande de te spelen stukken, geen gebruik van bladmuziek en anders op een stan-

en, ik moet het onderschrijven, hun gedrag op het podium.

Loet speelt op een Vincent Bach Silverbel Sterling plus model 37 en gebruikt een Bob Reeves 3d mondstuk. Hij bespeelt ook de bugel, een Question Paris.

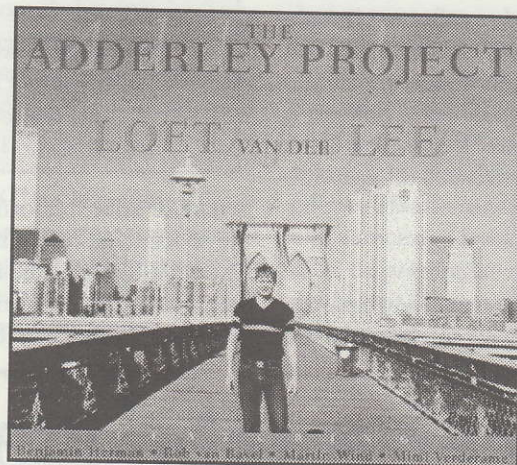
Hij heeft zich niet echt gespecialiseerd in één muziekstijl maar leeft zich even graag uit in jazz als in salsa, pop of blues. Hij speelt 1ste tot en met 5de trompet in big-bandformaties maar draait zijn hand ook niet om voor funk en latin-jazz.

Buiten het studiowerk is Loet een gerespecteerde jazz en latin-jazz trompettist, maar ook een veelgevraagd sectie- en leadtrompettist.

“Wellicht komt er nog eens een boek”

Een veelzijdig muzikant op trompet en bugel, maar tot mijn verbazing ook nog eens webmaster van zijn zelfontwikkelde website, bandleider van 'The Loet van der Lee Quartet'

(al 10 jaar!), productiemuzikant in vele musicals en producent van zijn 'productiebureautje' zoals hij het zelf noemt. Binnen dit bureau produceerde hij onlangs zijn vierde CD en regelt hij alle zakelijke en publicitaire kan-

daard met een gesloten achterzijde, muzikale overgangen tussen de te spelen stukken, af en toe een stukje presentatie. Zelfs bij de CD die wordt gespeeld bij binnenkomst van het publiek, hoor je stil te staan."

Alstublieft! Zelfs ik, een zeer matig bezoeker van jazzbijeenkomsten, ben onder de indruk van de vanzelfsprekendheid waarmee hij deze punten opnoemt. Een vanzelfsprekendheid die inderdaad niet te rijmen is met de vaak wat shabby uitstraling van jazzmuzikanten

ten van zijn vak. In navolging van Hans Dulfer heeft Loet zelfs de pen opgenomen. Zo verschenen er regelmatig stukjes in 'Klank en Show', een HaFaBra-orgaan en werd het volledige reisverslag van zijn studiereis in Amerika afgedrukt in de 'Jazz'. Staat er een schrijver Van der Lee aan te komen? "In de pauzes van optredens maak ik vaak aantekeningen, schetsjes over het muzikant zijn en de muziek. Wellicht komen die schetsjes nog eens uit in boekvorm."

"Ik wil hier een niet al te grote praktijk opbouwen"

Over zijn website. "De grootste website van een jazzmuzikant in Nederland!", verklaart hij trots. "Inclusief een digitale, interactieve workshop, een winkel en alle zaken die op zo'n site horen. Surf er maar eens heen. Het adres is www.vanderleemusic.nl!"

Met name de digitale workshop beschouwt hij als een bijzonder onderdeel van de site. "Ik wil dat stukje nog uitbreiden, het is een unieke studiemethode die ik aanbied en bovendien gratis."

Loet is sinds de aanvang van het huidige seizoen trompet- en bugeldocent (pop & jazz) bij het CKC. Wat verwacht hij van een carrière als docent bij ons instituut? "Ik wil hier een niet al te grote praktijk opbouwen, waarin ik mensen graag wil laten kennismaken met, in het bijzonder, de geïmproviseerde muziek. Ook zou ik iets willen betekenen voor koperblazers die in een bigband of popsectie willen gaan spelen."

"Zo was mijn dochters entree in de muziekwereld"

Loet woont met partner Rifka en dochter Lieve in Krommenie. Lieve werd op 14 november 2001 geboren terwijl Loet in het Bimhuis te Amsterdam speelde. De volgende uitspraak kan geen betere getuigenis zijn van de liefde voor zijn eerstgeborene én zijn liefde voor muziek: "het bericht van de geboorte werd over de speakers bekend gemaakt. Zo was mijn dochter haar entree in de muziekwereld: binnen de muren van een overvol Bimhuis, de tempel van de Jazz." <

Loet zal in het nieuwe seizoen een serie workshops over jazzmuziek, gaan verzorgen. Meer informatie hierover lees je in de volgende Info. Bovendien speelt hij op vrijdag 24 mei op het jazzfestival in Hoofddorp.

ESTER DE JONG COLUMN

Ester de Jong is tot begin juli stagiaire bij de afdeling PR. In de edities van de Info die gedurende die periode uitkomen zal zij als 'nieuwkomer met een frisse blik' een column schrijven over haar indrukken van het CKC.

Kriebelende vingers

Verwaaid loop ik de hal van het CKC binnen. Er hangt een ontspannen sfeer. Ondanks de grootte van het gebouw doet vooral de hal knus aan. Een zwarte vleugel flankert trots het achterste gedeelte van de hal. Hoewel het mij enigszins moeite kost om niet direct door te lopen en de toetsen van het magnifieke instrument uit te proberen, loop ik de trap op.

Er heerst behoorlijk wat bedrijvigheid in het gebouw. Naast de conciërges en het kantoorpersoneel die de trap op en af lopen, zit een groep mannen en vrouwen rond een tafel aan de koffie, wachtend op hun cursus. Aan de andere tafel een tweetal moeders met kierende baby's op schoot. Een meisje met op de rug een viool, rent de trap op, zoekend naar haar docent. Een groep cursisten staat in een grote cursuszaal op de eerste verdieping klaar om te gaan schilderen in overalls die ooit wit geweest moeten zijn. Op de achtergrond in de hal rustige muziek afgewisseld door pianomuziek uit een van de leskamers... Ik heet mijzelf van harte welkom in de wondere wereld die het CKC heet, mijn werkomgeving de komende maanden.

Terwijl ik de trap op loop, klinkt Beethovens 'Für Elise' uit een leskamer. Heldere kinderstemmen uit de hal vullen de ruimte. Twee jongetjes hebben naar eigen interpretatie van tijdsinvulling hun complete flippocollectie op de vloer van de hal uitgesteld. Een groep tienermeisjes hangt kletsend over de balustrade, wachtend tot de les begint.

Glimlachend loop ik door terwijl mijn gedachten onwillekeurig afdwalen naar mijn eerste jaar pianoles, waarin ik samen met een ander meisje les kreeg. Op een dag bleken we allebei niet goed gestudeerd te hebben. We bedachten daarom dat we de leraar af zouden leiden door een balletdansje te doen. Met succes. De goede man raakte dermate enthousiast dat hij ons geïmproviseerde balletdansje met veel plezier begeleidde en zo de les compleet vergat.

Jaren later ontdekte ik het naspelen van moderne muziek waardoor ik soms moeite had mij te concentreren op het opgegeven muziekstuk. Fietsend op weg naar mijn muziekschooltje hoopte ik dan vurig dat de leraar niet aanwezig zou zijn. He-las. En om nu in je eentje een balletdans te gaan doen...

Van dit soort ontwijkingsgedrag schijnen de leerlingen hier geen last te hebben. Ze gaan -gewapend met gitaar, dwarsfluit, viool of een ander instrument- met plezier de lessen in.

Inmiddels is de vleugel in de hal tot leven gebracht door een leerlinge die enkele muziekstukjes speelt onder begeleiding van haar docente. Ook mijn vingers kriebelen. Aan het einde van de dag besluit ik de stoute schoenen aan te trekken en loop naar beneden. Langzaam schuifel ik naar het glanzende instrument toe, doe de klep open en neem voorzichtig plaats achter de vleugel. Mijn geduld wordt ruimschoots beloond. Wat een prachtig geluid!